

இந்து சாதனம்

ஈழப்பாணம்:— குடிரோற்றுள்ள
பக்குணிய 22 லி வியாழக்கிழவும்.

பிரதித்தினாத் தேவியுமேலாக்கு
பிரதிக்லமன பிரஹணங்கள்.—க.

புதிய சட்டினுபவங்களைப் பிரதி
கிடிகளை ஊர்வர்கள் தெரிவிச்செல்த அதை
படியும் விஷயங்கள், அரசினர் பல புதிய
பிரமாணங்களை விதித் திருக்கிக்கொள்.
இந்தப்பிரமாணங்கள் இங்கிலாந்திலுள்ள
பாராளுமன்றத்தில் சனப் பிரதிதித்துவமை
தெரிவிசெய்யும் விஷயங்கள் அனுசரிக்கப்
பட்டு வருவதானால், இங்கிலாந்திலுள்ள
காலமும் திட்டமும் வசதிகளும் நோக்காது
இல்லங்களிலீலம் அனுசரிக்கவிக்கப்படவிட-
தான். இவற்றுடன் பிரமாணங்களைப் பிரதி
கிடிகளாய்வுத்தர்த்து முழுப்பட்டு விற்போக
கும், சனப்பிரதிதித்துவமைத் தெரிவிசெய்
புது சந்ததிகளுடையீர்க்கும் பிரதிக்கலை
மாணவங்களாம். இப் பிரமாணங்களுள்
இன்று என்னவென்றால், சனப்பிரதிதித்து
வாக்கத் தெரிவிசெய்யப்படுத்து முழுப்பட்டு
இன்று ஒருவருக்குத் தாமதம் கொடுத்த
ஊர்வர்களைக் கொடுக்க, கவுக்க விரிசப்

ஆலய உற்சவங்கள்.

உலகம் பலவிதம்.

(ମୁଦ୍ରଣ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ)

காலிக்கரான் தான் என்னாவுக்கூட சுமாபக் காசிரான் தீட்டு வெளியிலிருக்கத் தீர்த்த போட்டேகிட்டு உள்ளே சென்று, பாற்பான்திலிருந்து எனுமானைக் காலும்படி ஒரு மறுவில் வந்து நிற்கின்ற தென்று சொல்லிகிட்டு, கோசமலரிட மிக்குத் தன் கீழ்க்காண்டு வெளியிலிருக்க கொஞ்சம் அல்லிட்டதை விட்டதன்னுண்டு. கோசமலர் தேக்கினில் கீர்ப்பாலக் கீயல் கீக்கிரான்டு தலையாறி வில் தின்னார். யாற்பான்திலிருந்து வந்த முறையில் என்று பார்க்கும்படி காசிரான் வெளியே வந்ததான். வந்தவன் கோசமலர் நிர்த்தக்கானடி ஸ்தம்பம்போல் அவைவற்று நின்றுன். அன்னையின் பக்கத்தில் விற்க தன் அருணம் கணியும் பராத்தான். இங்கு பூப்பந்தன்று அவற்றை கூப்புப்படியில் இதற்கிடமிட கோசமலர் தூக்கமேலிட்டிருங் மனமுடைத்த, அவன் கால்களை இடிட கீட்டு கட்டிப்படியாக தூக்கிரான்டு கதறி என். காசிரான் “அழுகே! அழுகே!” மரியாதைக்கேட்டு என்று சொன்னார். “வாய்தலைபே, என் டாரே, எங்களைப் பல்லாம் வெறுவது கத்தக்கதாகவான்போன்றுக்குச் செய்த குற்றமென்ன; என்னைத்தான் மரத்துமிட்டா அபி, எங்கள் அருந்தவச் செல்லும், குறைத்தை விளக்கவாற் தீபம், இரைபொரு குழுத்தை, ஒன்றுமியபாப் பாலன், இதிருத்தை உங்களுக்குச் செய்த குற்றமென்ன! ஜீயோ! என் கரீம் பதநகிள்ளதுமன்மக்குமிகுங்குற்று” என்று வெளால்லி கோசமலக்கண்ணினிலிரும்பிக்கொரு யார்க்காலுமாக் கதறினால். இந்த அழுகையொடு பூமீப் பகல் சேஷிக்கி அம்மாவின் திருச்செலிலை அதற்கு நிடிட்டது. அந்த அழுகையை என்ன சாக்கி வெறுவது பார்க்கும்படி, வெளியே வந்து இவர்கள் கிளைவச் சுக்கி ஆச்சரியப்பட்டுக் காசிராதன் முகத்தைப் பல முறை உற்று

கேட்கின்றன. சேநிமிக்கப்பக்கண்ட காலி
நாதன் சேமலின் ஈக்காலத் தன்னால்
விரும்ப பலாக்கரமாக விடுவத் தாக்
கொண்டு ஜோதி திலையெப்பராற்று
“கண்ணே, இவ்வள்ளுக்குரில் விடுக்கும்
ஒதுக்குடியிடப்பட்ட மஜாஹி; போய்க்
ஷிராங்கக்காசு சடித்துவாரும்; இவ்வாக்
குக் சொத்துவையும்” என்றார். ஜோதி
மதி தன்றுள்ளத்திற் பெரித்து சுக்கீடு
கல்விராண்டானார், பண்ணிமதித்துவரும்

பதி உள்ளே சென்று ஒரு ரோட்டுக்கட்டு
டான் விலையில் மீண்டாவன். காகிரதன்
அதை விவரம் வாய்க் “இத்தா, இதைத் தக்
வெள்ளுத் தட்டுத் துவிடு” என்று அந்த
ரோட்டுக்கட்டை ரேசமல்லமும்பு ஏற்கிட
தான். காகிரதன் கூறிய வர்த்தகத்தைகள்
ரேசமல்லின் டான்ஸத்தைச் சுட “ஐயோ!
நான் இந்தக் காகிரதன் அங்கிருந்து
இந்துவழகைள்; என்ன தமரைபே, என்னேன்
இப்படிப் புறத்தக்கிணிப்பது கடவுளுக்குச்
சம்பதமல்ல; உங்கள் மனினியாக என்றென
எவ்விகுருசுப் பிரிவியினால்கீட்டால், ஒரு
வேலைக்காரரியவன் முறியும் இங்கே என்னை
வைத்துக் கூட்டங்கள் ஞாங்கள்; சிக்கங் சொல்ல
ஆம் குற்றைவலிக் கெம்புதெரண்டு உங்க
நூட் விருப்பதாலும் அதுவே எனக்குப்
போடு” மூன்று இருந்தாரன். காகிரதன்
அந்த திட்டத்தில் விவரம் இந்தமில்லாதவ
ஙப் பிடிட்டுவிட்டன சொல்ல, ஜேதிமீ
யுக் அவன்வின்னே சென்றார். “ஐயோ!
என்னைத்தான் வேண்டாமென்று விட்டா
லும், உங்களும் குற்றைக்கப்பயிற்று ஏற்றுக்
கொள்ளுகின்றன” என்று பெருஷ சத தா
மார் ரேசமல்ல ஓரை மிட்டான். அவன்
சொல்லிப் பார்த்துக்கூட்டு செல்லின்காலை
ஏதீப சங்காதம் போலப் பயண்படா
தொழில்தன.

‘ஓ, முனிவி, போ என்று சொன்னாற் போய்கிட; உதிலை சின்ற வினாப் யியாகவே கொட்டுகிடை’ என்று மிக்க அதிகரித்துக்கொட்டு கூலைக்காரர் கிறுவன் வங்கு சென்றான். “இந் சொல்லி யல்லான் பேசுது; ஜூபா சொன்னாற் போவேன்” என்றான் கேசமஸ். “போகத் தான் மாட்டாய்” என்றால்ல, அந்த ஏவுள்ளதற்கு பேசி, கேசமஸின் கண்ணை உதக்கத் தெருவிலே தன்னிட்டு, குழந்தை கப்பிரமணியனையும் பிடித்தத் தன் நூற்படி செல்ல, கேசெலர் குழந்தைபைக் கைசிற் பிடித்துக்கொண்டு தன் கணமை பையும் எடுத்துக்கொண்டு படியால் இதிற் கீ மெஸல் மெல்லத் தெருவிடையிடை சென்றான். ‘ஐயோ! முநாட்டப் பின்னொயாரோ, நான் இவைவளி கறுமிபா; கவழுக்காறுவடைய மா இதிரு மாற்ற அவளைப் பிரத்தியாகவேயாகயாக்க கொண்டு கொலை, என்னுடைப் பாயல் உல்லாச்சத் தயற்றினது மம்கு அருமையா ஆதான்பாவி; பாய்மாத்துக்காய்போலவு பெறவிக்கிட்டிரேன்;’ என்று பேசுவதை என்று வருவதை என்று விஷயங்குது கொடிக்கொண்டிருப்பதைப் பொலை விளைவிப் பலாமி, கிள்காந்தாட்டில் சிங்க தீவைக்கவே என்னை விகிததாபி; என்று டைப்பிக்கிவை கேரவத்தலை தெப்பவாக்கை கேரவத்துவில்லைப்பேன்; என்று இப்புற்று மாலர் கெல்லிப்புலுப்பிடிக்கொண்டு போகுவது மார்க்கத்தில், வஞ்சக்கர் மனம்பீபால் ஆகி மிழுக் கெரியாறு இரு கூடு கிடக்குது கண்டு விவரிவதுக் கண்டான். தன் மனதுவலைபொய்க்கணியும் அழிந்துவர்கிறதே அந்த வாயிலைக் காட்ட இனிக்கு விரைவு தான். ‘ஆப்பு நான் கெப்பதல் இந்த குறுங்கதின் கடி பெண்ண’ என்று அன்ற போகித்து, ‘அடிடுக்கல்லையே, உன் காக்கத்தான் சாங்கி இருக்க உயிரை வைதுக்கொண்டிருக்கிறேன்’ என்று சொல்கிறது கன் குழந்தைபை முத்தமிட்டான் வழித்திருமையால் கண்டிக்காம் முடிவுத் தேசமஸ் அவேநுது சந்தில் புதை ஸ்தானங்கட்ட படிட்டதான். காத்திரா பிரகாரா அந்தக் காலிக்காரர்கள் கடான். அவன் பெரிதும் பரிவகுப்பது முடிவத்துக் குறுங்கை கப்பிரமணியலுக்கு ஏதோ பட்ட ராண் ம் வராக்கிக்கொடுக்க உங்களை இன்று லீனோராபிலில் விடுவது அனுப்பினவுப்பேசு, சிங்கன் ஒன்றுக்கு மேல்கொடுவதுபோன்று’ மூன்றாவது சொல்லான்

